

Medlem forundrede sig over, at jeg havde kunnet sige, at det ikke var særlig glædeligt at faa gennemført Lønningslove, naar der ikke var Udsigt til at faa gennemført andre Love som Skattelove og Tiendelov. Jeg fastholder, at jeg efter alt det Kendskab, jeg har til disse Sagers Behandling, maa betragte det som aldeles givet, at der ikke var Udsigt til at faa disse Love gennemførte i denne Samling. Jeg har ikke siddet i Udvalget angaaende Kirkelovene og kan derfor ikke udtale mig om dem. Jeg har heller ikke siddet i Tiendeudvalget, men efter hvad der foreligger for mig, ved jeg ikke rettere, end at der, naar henses til de Forslag, som ere stillede, ikke er nogen Udsigt til en Løsning af denne Sag. Saa vidt jeg ved, ere Mindretallene ikke færdige med deres Betænkning, saa at der ikke kan være Tale om at afgive en saadan i Dag. Hvad jeg derimod har mere Kendskab til, er Skattelovens Behandling. Jeg har haft den Ære at sidde i Skattelovsudvalget i mange Aar. Det ærede Medlem talte om det store Arbejde, vi havde udført i dette Udvalg. Vi havde faaet Sagen over fra Folketinget den 12te Marts. Det er rigtigt. I Dag skrive vi den 17de Maj, og vi ere ikke en Gang i dette Øjeblik naaede til at behandle Ændringsforslagene. Der har været holdt i alt 3 Møder i Udvalget. Jeg er nødt til at gøre disse Bemærkninger paa Grund af det, som det ærede Medlem fremkom med. De to første af disse Møder vare uden Betydning. Sagen blev da kun undergivet en almindelig Behandling, idet vi fra alle Sider vare enige om, at vi havde talt om den saa mange Gange, at det vilde være ørkesløst at drøfte den som ved en almindelig første Behandling. Det var bedst at komme til Ændringsforslagene snarest muligt. Første Behandling blev saa standset med disse to korte Møder, og der blev indkaldt Ændringsforslag. Der har ikke været afholdt mere end et Møde siden, og det var i Forgaars. Da forelaa Flertallets Ændringsforslag for os i en saadan Skikkelse, at jeg ikke skønner, at der er Mulighed for denne Sags Gennemførelse. Naar den ærede Ordfører for Flertallet i høje Toner talte om det store Arbejde, der var gjort, maa jeg have Lov til at bemærke, at det Arbejde, vi have udført i Anledning af disse Ændringsforslag, indskrænker sig til, at det ærede Medlem refererede Betydningen af Ændringsforslagene om Ejendomsskyld. Vi have ikke behandlet noget som helst andet Ændringsforslag til Skatteloven i Udvalget. Det er

derfor ikke værd at tale om det store Arbejde og om, at vi ere saa nær ved en Løsning. Vi ere meget langt fra at komme til 2den Behandling af denne Sag; vi skulle først have disse Ændringsforslag behandlede, have Lejlighed til fra de forskellige Mindretals Side at gøre Modbemærkninger i saa Henseende, stille mulige Ændringsforslag, holde Ministerkonferencer og til syvende og sidst til at skrive Betænkning. Det har derfor lange Udsigter, inden vi kunne naa til en Betænkning over Skattelovene. Derfor protesterer jeg mod det ærede Medlems Udtalelse om det store Arbejde, der er gjort i Skattelovsudvalget, og om Udsigten til en nær Løsning. Det passer ikke.

P. G. C. Jensen: Det ærede Medlem tog ganske fejl, naar han troede, at jeg havde talt om, hvilket Arbejde han havde gjort, eller naar han troede, at jeg under "vi" havde indbefattet det ærede Medlem. Jeg har udtrykkelig talt om min Gruppe og de ærede Medlemmer, der høre til min Side. Det kunde saa meget mindre falde mig ind at tale om det Arbejde, som det ærede Medlem har gjort, som jeg maa tilstaa, at jeg, der har siddet her i Tinget mange Aar, endnu ikke har set noget Arbejde fra det ærede Medlems Side. Jeg har hørt overmaade megen Tale af det ærede Medlem, men endnu ikke set noget Arbejde. Dette forekommer mig for øvrigt ganske naturligt ud fra det ærede Medlems Standpunkt, thi han finder, at alt, hvad Folketinget vedtager, bør gennemføres som det er; uden nogen som helst Forandring; men det kan man ikke forlange eller vente fra vor Side. Det er paa os, Arbejdet hviler, naar vi ønske en Forandring, og det skal det ærede Medlem lade blive staaende, thi han savner al Kompetence og Kendskab til at modsige det. Naar jeg har sagt, at vi have arbejdet Dag ud og Dag ind, har jeg ment den Gruppe, hvortil jeg hører, idet vi naturligvis først maatte være enige om de Forslag, vi vilde stille, før vi indlode os paa Forhandlinger i Udvalget. Det var først, efter at vi vare færdige med dem, at vi kunde afgive vore Ændringer til de andre Medlemmer af Udvalget. Det ærede Medlem har derfor Ret til at sige, at det først er for faa Dage siden, at han er kommen med ind i Arbejdet, et Arbejde, som for det ærede Medlem bestod i at modsige de allerfleste af de Forslag, vi agte at stille. Saaledes er den egentlige Sammenhæng. Jeg har kun villet hævde, at vi have gjort et meget